

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2T/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620010100
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2021:8620010100.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v trestnej veci proti obž. Q. B. nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. X písm. b/ Tr. zák., na hlavnom pojednávaní dňa 2. novembra 2021 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný:

Q., nar. XX.XX.XXXX vo W., trvale bytom:
R. XXX/X, W.

sa uznáva za vinného, že

ako otec maloletých synov Q. B..r. XX.XX.L., P. B..r. XX.XX.L., W. B..r. XX.XX.L. a U. B..r. XX.XX.XXXX aj napriek tomu, že mu jeho vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo zákona NR SR č. 36/2005 Z.z. o rodine a rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 4P/40/2017-18 z 23.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.08.2017, bol zaviazaný prispievať na výživu maloletých synov Q. B., P. B., W. B. a U. B. ku každému z nich sumou vo výške XX% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, a to vždy do XX. dňa v mesiaci vopred k rukám ich matky P. B., si túto povinnosť v meste Stropkov a inde od mesiaca máj 2019 až doposiaľ, úmyselne neplnil, čím mu za uvedené obdobie, aj napriek jeho čiastočným úhradám výživného, vznikol dlh na výživnom vo výške 191,57 eur,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona.

r o z h o d o l :

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. I/, § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnástich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienienečne o d k l a d á a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona u k l a d á obžalovanému povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností zaplatil zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

P. 16.04.2020 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Svidníku na tunajší súd obžalobu na obvineného Q. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že - ako otec maloletých synov Q. B., nar. XX.XX.XXXX, P. B., nar. XX.XX.XXXX, W. B., nar. XX.XX.XXXX a U. B., nar. XX.XX.XXXX aj napriek tomu, že mu jeho vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo zákona NR SR č. 36/2005 Z.z. o rodine a rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 4P/40/2017-18 z 23.06.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.08.2017, bol zaviazaný prispievať na výživu maloletých synov Q. B., P. B., W. B. a U. B. ku každému sumou z nich vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, a to vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám ich matky P. B., si túto povinnosť v meste W. a inde od mesiaca máj 2019 až doposiaľ, úmyselne neplnil, čím mu za uvedené obdobie, aj napriek jeho čiastočným úhradám výživného, vznikol dlh na výživnom vo výške 191,57 eur.

Obžalovaný sa na hlavné pojednávanie konané dňa 02.11.2021 aj napriek riadnemu predvolaniu nedostavil, a tak súd za splnenia podmienok podľa § 252 ods. 2 Tr. por. vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Deň pred hlavným pojednávaním (01.11.2021 o 21:21 hod) došlo súdu e-mailové podanie zaslané v mene obžalovaného Q. B., podľa ktorého odosielateľ žiada o odročenie hlavného pojednávania z dôvodu, že obžalovaný 18.10.2021 nastúpil do práce v Českej republike na dohodu, nemôže čerpať dovolenku a nemá finančné prostriedky na cestu. Súd ale toto ospravedlnenie neakceptoval jednak z dôvodu, že podanie nebolo podpísané a navyše obžalovanému bolo predvolanie na hlavné pojednávanie doručené do vlastných rúk 27.09.2021, t.j. viac ako mesiac pred hlavným pojednávaním, a teda mal dosť času na prípravu, resp. na zabezpečenie si prostriedkov na cestu. Pokiaľ tvrdil, že ešte nemôže čerpať dovolenku, tak obžalovaný bol v predvolaní dôrazne upozornený (so zvýrazneným znením), že ak je zamestnaný, má to oznámiť zamestnávateľovi, keďže ten je povinný ho na účasť na hlavné pojednávanie uvoľniť (ide o prekážku v práci z dôvodu všeobecného záujmu podľa § 137 ods. 4 písm. a/ Zákonníka práce, resp. podľa § 200 a § 202 Zákonníka práce ČR).

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne P. B., prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania a listinnými dôkazmi a to: potvrdeniami o zaplatení výživného, rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 4P/40/207-18 zo dňa 23.06.2017, rodnými listami detí, správou a potvrdením ÚPSVaR Stropkov, Správou Sociálnej poisťovne, lustráciou v živnostenskom registri, lustráciou v katastrálnom portáli, odpisom z registra trestov, odpisom z evidencie priestupkov a správou o povesti obžalovaného.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 23.06.2017 č.k. 4P/40/2017-18 boli maloleté deti W. B., nar. XX.XX.XXXX, U. B., nar. XX.XX.XXXX, P. B., nar. XX.XX.XXXX a Q. B., nar. 15.04.2011 zverené do osobnej starostlivosti matky P. B., rod. E.. Otec maloletých Q. B. (obžalovaný) bol zaviazaný prispievať na ich výživu výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa na každé z detí a to vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám ich matky počnúc 11.05.2017 do budúca. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 10.08.2017.

Obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní priznal, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti a je pravdou, že mu na výživnom vznikol nedoplatok od mája 2019, pretože výživné neuhradza pravidelne a včas, čo je jeho vina. Uviedol ale, že sa dlžné výživné bude snažiť uhradiť čo najskôr, keď časť výživného cestou WesternUnion uhradil, k čomu predložil aj potvrdenia. Taktiež uviedol, že zvyšok uhradí dodatočne čo najskôr, aby zanikla trestnosť činu.

Svedkyňa P. B.vá (ktorej má obžalovaný platiť výživné) vo svojej výpovedi uviedla, že za obdobie od mája 2019 jej obžalovaný uhradil výživné nasledujúco: v auguste 2019 sumu 240,36 eur, v októbri 2019 sumu 120,04 eur, v novembri 2019 sumu 240,02 eur (2 x 120,01 eur), v decembri 2019 sumu 118,44 eur, v januári 2020 sumu 100,- eur, vo februári 2020 sumu 120 eur a od júna 2020 po október 2021 s výnimkou mesiacov december 2020 a január 2021 vždy po 120,- eur mesačne.

Z potvrdení o zaplatení výživného (cestou WesterUnion) predložených obžalovaným súd zistil, že obžalovaný zaplatil aj výživné v mesiacoch apríl 2020 v sume 120,42 eur a máj 2020 v sume 445,79 eur.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (t.j. § 2 zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime).

Vzhľadom na úpravy (zmeny) výšky minimálneho výživného v zmysle § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine vždy k júlu príslušného kalendárneho roka, sa kvantifikovaná výška vyživovacej povinnosti menila nasledovne:

od mája 2019 do júna 2019 predstavovalo sumu 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa sumu 28,08 eur, čo pri 4 deťoch predstavovalo sumu 112,32 eur mesačne;
od júla 2019 do júna 2020 predstavovalo sumu 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa sumu 28,79 eur, čo pri 4 deťoch predstavovalo sumu 115,16 eur mesačne;
od júla 2020 do júna 2021 predstavovalo sumu 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa sumu 29,42 eur, čo pri 4 deťoch predstavovalo sumu 117,68 eur mesačne a
od júla 2021 predstavuje sumu 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa sumu 29,87 eur, čo pri 4 deťoch predstavuje sumu 119,48 eur mesačne;

Obžalovaný teda mal platiť a platil výživné nasledovne:

mesiac mal dať dal
05 19 112,32
06 19 112,32
07 19 115,16
08 19 115,16 240,36
09 19 115,16
10 19 115,16 120,04
11 19 115,16 240,02
12 19 115,16 118,44
01 20 115,16 100
02 20 115,16 120
03 20 115,16
04 20 115,16 120,42
05 20 115,16 445,79
06 20 115,16 120
07 20 117,68 120
08 20 117,68 120
09 20 117,68 120
10 20 117,68 120
11 20 117,68 120
12 20 117,68
01 21 117,68
02 21 117,68 120
03 21 117,68 120
04 21 117,68 120
05 21 117,68 120
06 21 117,68 120
07 21 119,48 120
08 21 119,48 120
09 21 119,48 120

10 21 119,48 120
3496,64 3305,07 191,57

Za uvedené obdobie (ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku - 02.11.2021) mal obžalovaný na výživnom zaplatiť sumu 3.496,64 eur a zaplatil 3.305,07 eur, a teda nezaplatil sumu 191,57 eur.

Z uvedeného mal súd za preukázané, že obžalovaný je povinný plniť si vyživovaciu povinnosť voči svojim 4 deťom Q.ovi B.vi, P.ovi B.vi, W.ovi B.vi a U.ovi B.vi, keďže je ich otec a na základe ustanovenia § 62 Zákona o rodine mu vznikla vyživovacia povinnosť, ktorá mu bola aj deklarovaná rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 4P/40/2017-18 zo dňa 23.06.2017. Vyživovacia povinnosť mu bola určená v najnižšej možnej miere, keďže v zmysle § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Z výpovede samotného obžalovanej súd zistil, že obžalovaný si je tejto povinnosti vedomý a že je to jeho vina.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach a na ich podklade má za preukázané, že obžalovaný skutok spáchal tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd má za preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, keď v období od mája 2019 až doposiaľ (rozsudok je vyhlásený 02.11.2021 pričom posledné výživné bolo splatné 20.10.2021 a nasledujúce bude splatné 20.11.2021) si riadne neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom 4 deťom. Podľa § 62 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť a výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Obžalovaný teda ako otec Q., P., W. a U. porušil túto zákonom stanovenú povinnosť, keď si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči deťom, ktoré neboli schopné sa samé živiť.

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. j/ Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách.

Podľa § 127 ods. 12 Tr. zákona viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby.

Vzhľadom na to, že obžalovaný si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť na 4 deti, spáchal trestný čin na viacerých osobách, a teda závažnejším spôsobom konania, čím naplnil znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona.

Keďže po zohľadnení čiastočných úhrad výživného ostala nezaplatená suma 191,57 eur, súd upravil žalovaný skutok v časti výšky dlhu na túto sumu.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanej sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatela, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to tú, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zákona). Obžalovaný bol v minulosti 2x odsúdený (pre prečin krádeže rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/85/2011 a prečin úverového podvodu trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/147/2014) a hoci sú obe odsúdenia zahladené, nie je možné konštatovať, že by pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Žiadnu priťažujúcu okolnosť súd nezistil.

Trestná sadzba za spáchaný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona je 1 rok až 5 rokov odňatia slobody, Vzhľadom na prevyšujúci pomer poľahčujúcich okolností nad okolnosťami

príťažujúcimi (1:0) súd pri ukladaní trestu v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona vychádzal z trestnej sadzby 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov (horná hranica 5 rokov, t.j. 60 mesiacov sa znížila o 16 mesiacov ako 1/3 zo 4 rokov, t.j. rozdielu medzi hornou hranicou 5 rokov a dolnou hranicou 1 rok).

Trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov súd považoval za primeraný tak s ohľadom na osobu obžalovaného a jeho pomery ako aj závažnosť trestného činu. Súd prihliadal aj na tú skutočnosť, že obžalovanému nie je možné uprieť snahu dlžné výživné uhradiť dodatočne, keď za uvedené obdobie máj 2019 doposiaľ, čo je cca 2 a pol roka ostal dlh na výživnom len v rozsahu 191,57 eur. S ohľadom na vyššie uvedené a najmä na aspoň čiastočnú snahu obžalovaného dlh na výživnom uhradiť, súd rozhodol o podmienenečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody a určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, v rámci ktorej mu uložil aj povinnosť zaplatiť podľa svojich schopností zameškané výživné. 2 roky je dostatočne dlhá doba na to, aby obžalovaný zameškané výživné zaplatil a aby tak súd po uplynutí skúšobnej doby mohol rozhodnúť, že sa v skúšobnej dobe osvedčil. Zároveň je potrebné uviesť, že obžalovanému nebolo možné uložiť iný alternatívny druh trestu k trestu odňatia slobody vzhľadom na to, že žije v zahraničí a prípadným peňažným trestom by mohlo byť zmarené uspokojenie nároku na výživné.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Svidník.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.